

Väska full av drömmar

Alla letar efter något, alla letar efter någon annan. Jag packade väskan full med drömmar och flydde genom nattens ångest. Knutna nävar slogs mot monster. Jag har ären på mitt hjärta att bevisa för det. Dom bad mig vända om, sluta slåss mot något som aldrig kom. Sluta se saker som inte fanns. Valsa in i dvalan som alla andra.

Men förstår du inte? Jag måste försöka. Jag kan inte sitta kvar bland döda hjältars tal. Jag kan inte låsas om att den våldsvåg som världen vändas under, aldrig kommer. Jag kan inte låsas som att vi lever i frihet, när min frihet inte har något val. När min frihet är din makt, och min makt är livlöst kvar på sängen i en avdankad kropp, apatisk för varje ord du säger.

Med blicken stirrandes upp i taket, naket med flaskan kvar i handen - drömmar fyllda av död och ambivalens. Medan du klär på dig kostymbyxan, kammar det svarta håret åt sidan i spegel, iakttar det egna yttre. Din kalla blick skriker kontroll, över minsta lilla hårstrå, du rätta till slipsen. Dina markanta svarta glasögon sätter du tillbaka som om de aldrig någonsin fått åka av.

Jag kan inte sitta kvar bland döda hjältar tal.

Mamma förstår du inte? Alla bara dör.

Jag måste vara min egen hjälte, iallafall idag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isabell Klintenberg med Poeter.se id #11360 innehar upphovsrätten